

I Tåby socken föddes detta år 16 barn, 9 pojkar och 7 flickor. Av dessa var ett tvillingpar, vars föräldrar var fiskaren under Mem, Jöns Pärsson och Kerstin Andersdotter.

4 äktenskap ingick och 11 dog.

Av de döda var 6 äldre och 5 minderåriga, bland vilka senare var det ovan nämnda tvillingparet.

Socknens bönder och brukare försökte hämta sig efter fjolårtets "invasion", när den ryska trupperna var förlagda i många socknar på Vikbolandet.

Inom indelningsverket skedde också återhämtning och folket var mest hemma på sina torp detta året.

Vid rusthåll nr. 20 Alm, fick Jonas almgren avsked på grund av hög ålder och i hans ställe antogs Carl Nilsson Almgren. Vad som eventuellt skedde bland båtsmännen är omöjligt att utröna, på grund av avsaknaden av mönstringsrullor.

Prosten Petter Zetterling visiterade församling den 5 maj detta år.

Därvid begärde greve Taube på Mem, att få bänkrum i kyrkan för sina betjänter på tredje bänkraden framifrån, vilken också beviljades.

Kyrkans inventarier befanns i behåll, efter den inventering som gjorts 1742, men en del av dem var något nerslitna.

Beträffande reparationerna på kyrkan befanns, att någon målning av koret ej skett och att huv på sakristietaket saknades liksom den fanns brister på ringmuren.

Allt detta lovades tillrättas, liksom att den jordhög, som nu låg vid vapenhusväggen, skulle flyttas snarast på grund av risken för röta.

Vid Prästgårdens byggnader var ingen större anmärkning, att märka.

Socknen hade 5 fattiga i fattigstugan och därjämte 6 andra extra fattige, som fick fattigdel av församlingen.

Organisten Sven Persson lärde barnen, att läsa i bok och katekesförhören hölls enligt bestämmelserna.

Angående den så kallade Runnebergshagen, låg Prästgården i tvistemål med främst Skällingstads by, och prosten lovade nu att försöka påverka höga vederbörnade.

I övrigt fann prosten, att innevånarnas kännedom om kristendomen var tämligen god, inga skalkaktigheter förekom och att närvaron vid gudstjänsterna var god.

Vid **Sockenstämman** den 30 november, uppbars den så kallade byggningsmarken och bänkrumslegan.

Den förra var 9 daler kopparmynt från varje av de 4 rotarna i socknen, medan bänkrumslegan var 12 öre kopparmynt, för de som ej tillhörde något hemman.

Ett par ändringar av just bänkrummet i kyrkan ägde rum, då Friberger i Fristad bytte till sig ett bättre rum emot bonden, i ett av Tåbyhemmanen.

Tidigare om åren hade det varit vanligt, att någon av de större hemmanen, skänkt julljus till julottan.

Men nu var ingen villig därtill, utan kyrkans kassa skulle bekosta dessa.

Till lön åt den gamle organisten Sven Persson bestämdes, att varje torpare, ryttare eller båtsman, skulle betala 6 öre kopparmynt årligen.

Från häradsrättens protokoll kan nämnas.

Två drängar i Ljunga, Erland och Daniel, dömdes att vardera böta 10 daler silvermynt, för det de skjutit ett par skott vid bröllopet i Blinnestad föregående års tredje och fjärdedags pingst.

Det var emot det förbud. som landshövdingen utfärdat den 2 december 1743, som skäligen förbjöd allt skjutande vid bröllop.

Samtidigt ålades, att från predikstolarna, åter uppläsa denna förordning.

Madame Sophia Drost, hade sålt hela skattehemmanet Brestad till sin son Johan Mörn.

Men när nu sonen hade dött, upphävde häradsrätten köpet och uppbudet därom.

Bonden Eric Pehrsson i Skjorstad instämde sin son Samuel och pigan Karin Persdotter, för med varandra begånget lägersmål.

Samuel försökte fria sig med, att Karin också haft umgänge med ryssarna, men kunde inte bevisa det.

Samuel dömdes att böta 10 daler och Karin 5 daler silvermynt, samt att giva till Tåby kyrka, han 4 och hon 2 daler silvermynt, samt undergå enskild skrift och avlösning i sakristian.

Desutom dömdes Samuel, att giva Karin årlige 9 daler silvermynt för det födda barnets föda och uppfostran, till dess att barnet fyllt 8 års levnadstid.

Ett annat havandeskapsmål var också uppe på häradsrättens bord.

Det tog samtliga årets tingssammanträden för att avgöras.

Länsmannen anklagade drängen Lars Persson i Stensvad och pigan Catharina Andersdotter i Fristad, för med varandra begånget lägersmål, varav ett barn avlats.

Lars nekade och påpekade, att Catharina umgåtts med en ryss flera gånger.

Vittnen inkallades, som intygade, att dets ett Lars och Catharina ligga en hel natt i samma säng, när mantalsskrivningen ägde rum i Fristad.

Likaså intygade de kvinnor, som varit närvarande vid Catharinas födsel, att hon flera gånger angivit Lars som barnafader.

Trots detta nekade Lars och ålades, att vid nästa ting, fria sig med sin ed från anklagelsen.

När denna tingsdag kom vågade inte Lars lägga sin hand på bibeln och avlägga sin ed, utan erkände, att han var barnafadern.

Därför dömdes Lars, att böta 10 daler silvermynt och Catharina 5 daler silvermynt samt att han skulle giva 4 daler silvermynt och hon 2 daler silvermynt till Tåby kyrka samt i tre personers närvaro undergå absolution i sakristian. Till barnet föda och uppfostrana dömdes Lars, att årligen utgiva 4 daler silvermynt, till dess barnet blivit 7 år gammalt.

Målet angående ny delning av Tåby bys ägor fortsatte också under samtliga tingssammanträdena.

Grevinnan Spens på Mem försvarade sina flitiga åboar och ville inte bifalla en ny delning, som hade varat i urminnes tider.

Isac Salomon på Svinsund påstod åter, att Memshemmanens åboar tagit upp mera mark än Svinesunds åboar och ahde därför Memshemmanen blivit mera lönande.

Häradsrätten förrättade laga syn den 18 juli på Tåby bys ägor.

Därvid konstaterades vissa olikheter hemmanen emellan, men inte av så stora olikheter, att en ny delning var aktuell.

Byns ägor låg visserligen inte i rätt solläge hemmanen emellan, men så hade varit i långeliga tider.

Häradsrätten beslöt om smärre ändringar, men storleken av hemmanensdelare ändrades ej.

Kostnaderna för syneförrättningen med mera fördelades på olika hemmanen och

därmed avslogs en ny delning av Tåby by.

Havandeskapsmålet mellan ryttaren Måns Olofsson i Torp samt båtsmansänkan Margareta Persdotter fortsatte.

Barnet var nu fött, ett gossebarn.

De hustrur, som varit närvarande vid födseln intygade, att Margareta uppgivit Måns som barnafader under förlossningen.

Men Måns nekade fortfarande och ålades därför, att vid nästa ting, med sin ed befria sig från anklagelsen.

Den tingsdagen kunde inte Måns neka, att han haft köttsligt umgänge med Margareta, men förnekade att han lovat henne äktenskap.

Häradsrätten dömdes därför Måns Olofsson, att böta 10 daler och Margareta Persdotter 5 daler silvermynt samt, att han skulle giva 4 och hon 2 daler silvermynt till Tåby kyrka samt i minst 3 personers närvaro undergå enskild skrift och avlösning.

Dessutom dömdes Måns, att efter landets plägsed, giva Margareta en mjölkko och 2 tunnor råg, som skulle motsvara, efter syn, 84 daler silvermynt, till barnets föda och uppfostran.

Vidare skulel han ersätta Margareta med 10 riksdaler silvermynt för hennes tingskostnader och vittnens inkallande.